

ДОБРИ ЖОТЕВ
КАНТАТА ЗА СЛЪНЦЕТО

chitanka.info

Изгрява слънцето —
око на светлина —
и свети радостта му
във светлите зеници
на будни океани,
на езера с елмазени
и кротнали реки.

Възлиза слънцето —
поет на висините,
и пияният сърцето му
преплетените песни
на звънки ветрове,
на белоусти ручеи
и утринни листа.

Пътува слънцето —
гореща птица-жар —
и палаво се рее
сред палавите полети
на лястовици ловки,
на засвистели гълъби
и облачни орли.

Играе слънцето —
добро пребяло бебе —
и с дълги пръсти шари
по белотата бистра
на бухнали акации,
на стоплени кокичета
и зимни върхове.

Сияе слънцето —
усмивка поднебесна —
и весело приема

щастливите усмивки
на пътища нехайни,
на заветни поляни
и злачни далнини.

Прижуря слънцето —
неизтощим любовник —
и пълна е душата му
със повиците огнени
на млади пеперуди,
на премаляли сойки
и влюбени щурци.

Потрепва слънцето —
родилка нескончаема —
и без остатък влива се
във тръпките родилни
на семена набъбнали,
на оплодени чашки
и стоплени яйца.

Не знае слънцето,
че ничии очи
без неговия поглед
не биха се отворили,
че ничие крило
без неговия полет
не би поело в път.

Не знае слънцето,
че всичко е във него,
че всичко е от него,
че то на небесата
и бог, и храм, и жрец е,
че въвн от него зъзне
невиждащият мрак.

*Благословете слънцето!
И нищо
не му казвайте!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.